

نشریه کلمه

ویژه نامه روز دانشجو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ویژه نامه نشریه کلمه

نشریه بسیج دانشکده ادبیات و زبان های خارجی علامه طباطبایی (ره)

صاحب امتیاز:

بسیج دانشجویی دانشکده ادبیات فارسی و زبان های
خارجی علامه طباطبایی (ره)

مدیرمسئول و سردبیر: میثم بال زده * دبیر تحریریه: رامین
صداقت * صفحه آرا: نعیمی پور * ویراستاران: مانده
سادات حسینی، زهرا رازقی، فاطمه کد خدارستم * تحریریه:
رامین صداقت، فاطمه شاطر، محمد حسین حسین پور

نیست بر لوح دلم جز الف قامت یار

رامین صداقت؛ دانشجوی مترجمی زبان عربی

اختیار دانشجویان قرار داده‌اند، مشکلی ندارد و اساتید و دانشجویان می‌توانند بدون محدودیت‌های زمانی و مکانی بر بستر اینترنت، با یکدیگر ارتباط برقرار کنند و تعامل داشته باشند؛ اما این در حالی است که همچنان شاهد گایه‌های دانشجویان از کیفیت و نحوه برگزاری کلاس‌های آنلاین هستیم.

وقتی اساتید توقع بسیار بالایی در ارائه کار کلاسی دارند

برخی افراد معتقد هستند در آموزش مجازی جان کلام در تدریس به دانشجو منتقل نمی‌شود و آماده نبودن زیرساخت‌های اینترنتی کشور هم مازاد بر علت شده، تا دانشجویان نتوانند به خوبی از کلاس استفاده کنند، چرا که دانشجویان در طول برگزاری کلاس بیشتر درگیر قطع و وصل شدن صدا هستند.

محمد دوستی دانشجوی مقطع کارشناسی در رشته علوم ارتباطات از اینترنت بی‌کیفیت گل‌مند است و می‌گوید: متأسفانه صدای استاد بریده بریده به دانشجویان می‌رسد و اساتید از دانشجویان گل‌مند هستند، که چرا دائم می‌گویند صدا نیست، صدا بریده بریده است، استاد متوجه درس نشدیم، چون نیمی از کلاس صدای شما را خوب نداشتیم. این دانشجو در ادامه افزود: در مقطع کارشناسی، برخی اساتید بدون توجه به تدریس ناقص در آموزش مجازی، توقع بسیار بالایی در ارائه و کار کلاسی دارند. دانشجو در تمام طول ترم مجازی نگران آزمون پایان ترم است و همین موضوع باعث اضطراب و استرس می‌شود.

می‌دانیم که، بعضی از دانشجویان با کلاس‌ها و امتحانات تصویری میانه خوبی ندارند و وقتی استاد می‌خواهد کلاس را تصویری برگزار کند، به یک نوعی طفره می‌روند. معمولاً برای انتقال مفاهیم و آموزش در کلاس‌های حضوری از تخته سیاه و وایت‌برد استفاده می‌شود و استاد و دانشجویان موظف هستند همان ساعت، در هر کجا که هستند، خود را به کلاس برسانند و حضور فیزیکی افراد برای یادگیری مطالب بسیار حائز اهمیت است؛ چرا که دانشجویان در صورت غیبت، آموزش‌های آن جلسه را از دست می‌دهند و از مطالب عقب می‌افتند.

مدتی است به دلیل شیوع ویروس کرونا انتقال مفاهیم و آموزش‌های تمام مراکز آموزشی، از جمله دانشگاه‌ها به صورت آنلاین برگزار می‌شود، البته در ابتدا با وجود محدودیت‌هایی که وجود داشت دانشگاه‌ها تلاش کردند، امکاناتی را فراهم کنند تا یک سامانه مختص به خود، برای برگزاری کلاس‌های آنلاین تهیه و در اختیار دانشجویان قرار گیرد، تا دانشجویان بتوانند از طریق آموزش‌های مجازی در هر زمان و مکانی به مطالب دسترسی داشته باشند.

این موضوع مشکلاتی برای اساتید و دانشجویان به همراه داشته است و برخی معتقدند در آموزش آنلاین نمی‌توان به خوبی تمرکز کرد، امکان پرسش و پاسخ و تعامل حضوری بین استاد و دانشجو وجود ندارد، ارتباط چهره به چهره و غیرکلامی از بین رفته و برخی از اساتید هم با سیستم آموزش آنلاین ناآشنا هستند و ترجیح می‌دهند آموزش‌ها به صورت حضوری برگزار شود.

اینکه چندین ترم از برگزاری کلاس‌های غیرحضوری می‌گذرد و دانشگاه‌ها عنوان می‌کنند سامانه‌هایی که در

مجازی اشاره می‌کند و می‌گوید: مشکلات سراسری اینترنت و خصوصاً عدم دسترسی برخی شهرها و روستاها به اینترنت پرسرعت، یکی از مشکلاتی است، که حل آن اراده‌ای ملی می‌طلبد و تا این موضوع به طور ریشه‌ای حل نشود، آموزش عالی در بستر مجازی نمی‌تواند با حداکثر کارایی و اثربخشی لازم برسد.

وی در ادامه افزود: دانشگاه برای رفع تکلیف سامانه‌ای به نام «دان» تعریف کرده است. دروسی که در این سامانه به دانشجو ارائه می‌شود، قابلیت دانلود شدن ندارند و اگر دانشجویی به هر علتی در آن جلسه حضور نداشته باشد، دیگر قادر به مرور آن مباحث نیست و فقط می‌تواند با دوستان خود تماس بگیرد و با کلی خواهش و تمنا از آن‌ها بخواهد، فایل را در اختیار او قرار دهند، که متأسفانه اگر حجم فایل زیاد باشد باید از طریق تلگرام یا ایمیل دریافت کند.

این دانشجوی مقطع دکتری گفت: دانشجوین جدیدالورود امسال، با کمی تأخیر ثبت‌نام و انتخاب واحد شده‌اند، که اساتید به آن‌ها هم می‌گویند: باید از دانشجوینی که از ابتدای ترم در کلاس‌ها حضور داشتند جزوه تهیه کنند. حتی دانشگاه در برخی از دروس، دانشجوین ترم یک را با ترم ۳ جمع کرده است، که چنین کاری درست و استاندارد نیست.

حسینی عنوان کرد: وزارت علوم باید سامانه‌ای مانند «شاد» اجرا می‌کرد، تا دانشجوین از آن طریق بتوانند آموزش‌های لازم را بینند. متأسفانه برنامه امتحانات هم به صورت فشرده چیده شده است و فاصله زمانی برای مطالعه دانشجو در نظر گرفته نشده است.

توجه به آموزش‌های ترکیبی بعد از بحران کرونا

شیوع کرونا و تعطیلی دانشگاه سبب شد، نگاه جدیدی نسبت به آموزش مجازی ایجاد شود و پتانسیل‌های این روش آموزشی برای فضای دانشگاهی کشور مشهود شود؛ به نحوی که

که بسیاری از اساتید معتقد هستند، در دوران پساکرونا می‌توان این شیوه آموزش را ادامه داد یا آموزش ترکیبی (مجازی و حضوری) را در دستور کار دانشگاه‌ها قرار داد.

وزارت علوم باید سامانه‌ای مانند «شاد» راه‌اندازی می‌کرد

امروزه اکثر مدرسان رشته‌های مختلف برای آموزش مطالب از کلاس‌های آنلاین استفاده می‌کنند. مختصرسازی مطلب در ارائه آن بسیار مهم است به همین دلیل مطالبی که در آموزش‌های مجازی ارائه می‌شود مختصر است تا مطالب غیر مهم جانشین مطالب ضروری نشوند.

الهه رسولی مدرس دانشگاه درباره کیفیت آموزش‌های آنلاین گفت: اواخر سال گذشته که با شیوع ویروس کرونا مواجه شدیم، کلاس نداشتیم. این ترم نخستین ترمی بود که در فضای مجازی شروع به تدریس کردم، اما متأسفانه با توجه به اینکه در سه دانشگاه، با سه سیستم متفاوت تدریس می‌کنم، مشکلاتی برایم به وجود آمده است و اولین ضعف برگزاری کلاس‌های غیرحضوری این است که اساتید دانشجوین را نمی‌شناسند و دانشجو، استاد را.

محمد دوستی گفت: تجربه ترم قبل امتحان آنلاین نشان داد، برخی اساتید سؤالات آزمون را به سخت‌ترین وجه ممکن و با دادن کمترین زمان برای پاسخ، طرح می‌کنند که مبادا تقلبی رخ دهد؛ در حالی که نمی‌دانند به دلیل بی‌کیفیتی اینترنت، دانشجوین جزوه درست و حسابی از درس‌شان ندارند که حتی بخواهند از روی آن تقلب کنند.

طفره رفتن دانشجوین از کلاس‌های تصویری

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هایی که در رابطه با شرکت در کلاس‌های آنلاین وجود دارد؛ این است که عده‌ی کمی از دانشجوین هستند که اعلام حضور می‌کنند و جزوات و فایل‌های مربوطه را که در گروه‌های دانشجویی، به اشتراک گذاشته می‌شوند، دانلود می‌کنند.

فاطمه منیری دانشجوی مقطع ارشد می‌گوید: در نخستین روزهای برگزاری کلاس‌های مجازی، تمام دانشجوین با این فضا غریبه بودند و مشکلات زیرساختی مانند هزینه‌های بالا و قطع بودن اینترنت، عدم کیفیت صدا و تصویر و مهم‌ترین آن، عدم آشنایی استاد با فضای تدریس در بستر مجازی بود، که مشکلات زیادی را برای دانشجوین ایجاد کرده بود؛ اما خوشبختانه بعد از گذشت چندین ماه اوضاع کمی بهتر شد.

وی در ادامه افزود: برگزاری کلاس‌ها به صورت غیرحضوری باعث شده است؛ بعضی از دانشجوین شاغل به صورت کامل در کلاس حضور نداشته باشند و فقط اعلام حضور کنند و با قطع صدای استاد به کار خود ادامه دهند؛ البته یک‌سری از دانشجوین هم به دلیل مشکل اینترنت و قطع و وصل شدن‌های مکرری که وجود دارد بی‌حوصله می‌شوند و به سرعت کلاس را ترک می‌کنند.

در ادامه‌ی این مصاحبه دوستی گفت: یادم می‌آید یکبار استاد اعلام کرد می‌خواهد به صورت تصویری امتحان بگیرد، اما هیچ‌کدام از دانشجوین درخواست تماس ویدئویی استاد را پاسخ ندادند و به بهانه‌های مختلف از امتحان دادن طفره رفتند و این موضوع باعث شد که استاد بگوید: اینکه دخترها به بهانه نداشتن حجاب تماس تصویری را رد کنند طبیعی است، اما سوالم از پسرها این است که، آن‌ها چرا تمایلی به برقراری تماس تصویری ندارند.

این دانشجو در ادامه خاطر نشان کرد: با این حرف استاد، مجدداً دانشجوین زیر بار تماس تصویری نرفتند، بعضی‌ها هم فقط اعلام حضور کرده بودند و با صحبت‌های استاد همراه نبودند، که بخواهند حضور ذهن داشته باشند و در لحظه با استاد صحبت کنند.

استفاده از کلاس‌های آنلاین علاوه بر مزیت‌های بی‌شماری که دارد می‌تواند معایبی هم داشته باشد و افرادی که از اینترنت پرسرعت برخوردار نیستند یا سخت‌افزارهای مناسبی ندارند، ممکن است با مشکل مواجه شوند.

طراحی سامانه‌هایی برای رفع تکلیف آموزش آنلاین

متأسفانه اختلالاتی در شبکه اینترنت وجود دارد که این موضوع تبدیل به کلاف سردرگمی برای دانشجوین و اساتید شده است و این درحالی است که؛ برای ارسال مطالب سرعت اینترنت و اینترنت دانشجوین باید خوب باشد. حسینی؛ دانشجوی مقطع دکتری به وضعیت اسفبار فضای

نکته را بگوید، اما در آموزش آنلاین، استاد باید دو برابر مطالب را آماده کند تا راندمان کار و کلاس بیشتر شود. بنده هم برای اینکه راندمان کار کلاس‌مان بیشتر شود از دانشجویان خواستم تا در اینستاگرام صفحه‌ای ایجاد کنند و تکالیفشان را از آن طریق ارائه دهند تا اصلاح شود.

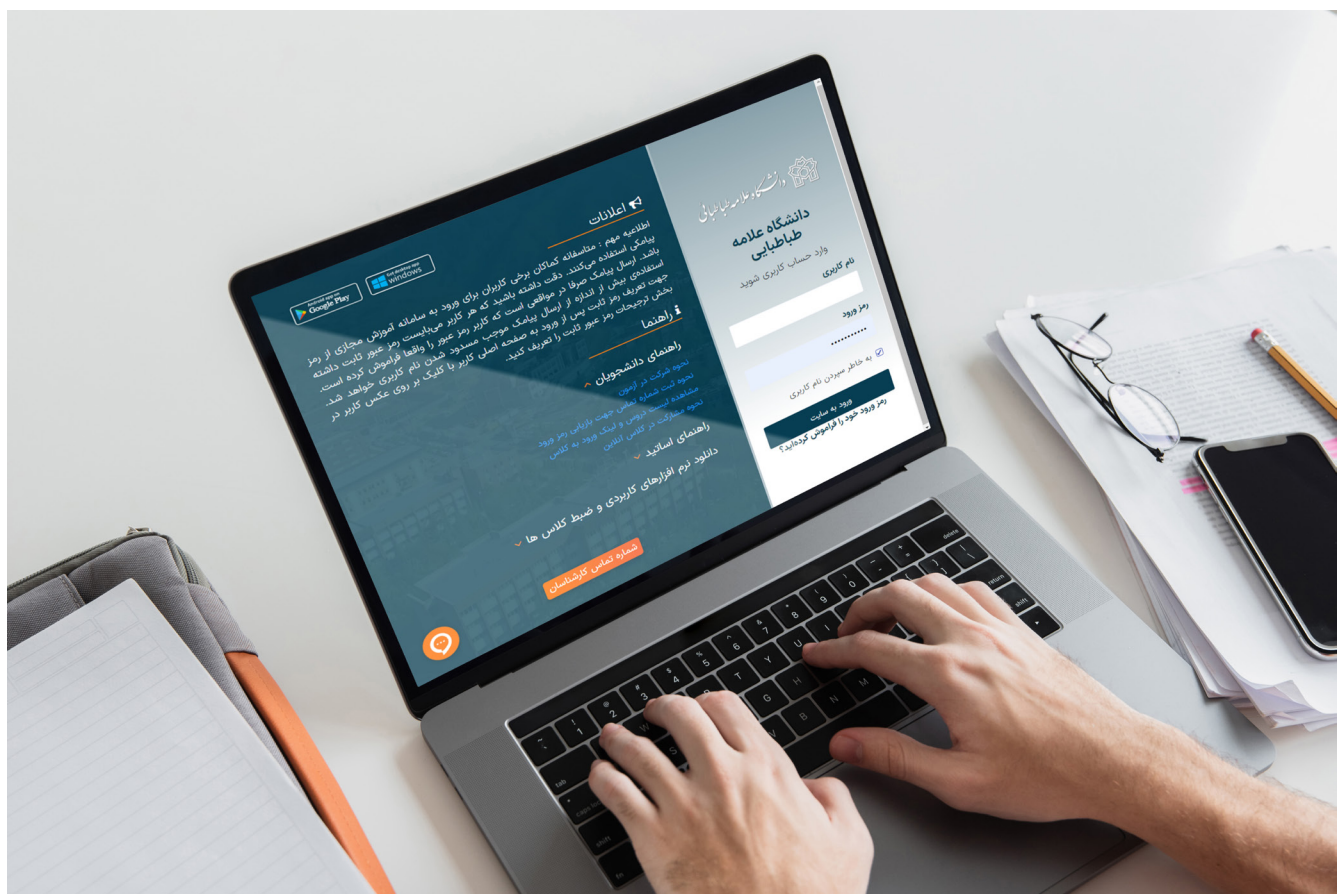
وی در ادامه افزود: برای انجام کارهای عملی بهتر است کلاس‌ها حضوری برگزار شوند در بیشتر مواقع، اینترنت قطع و وصل می‌شود و باید به کرات از سیستم خارج و دوباره وارد شویم، اگر این مشکلات وجود نداشته باشد، آموزش در فضای مجازی بد نیست و می‌شود در طول سال فقط برای درس‌هایی که ضروری است به کلاس مراجعه کرد؛ باید به آموزش در فضای مجازی به عنوان یک نقطه قوت نگاه کنیم.

آموزش مجازی در حال حاضر با مشکلاتی چون عدم امکان پرسش و پاسخ و تعامل حضوری بین استاد و دانشجو، از بین رفتن ارتباط چهره به چهره و غیرکلامی، ناآشنا بودن برخی اساتید با سیستم آموزش آنلاین، قطع و وصل شدن اینترنت، اضطراب و استرس بعضی دانشجویان، اختلال در شبکه اینترنت و عدم دانلود فایل روبرو است که ضروری است، توسط مسئولان ذی‌ربط پیگیری شود.

وی افزود: وزارت علوم باید از ابتدای امر یک سامانه جامع برای تمام دانشگاه‌ها اجرا می‌کرد؛ در حال حاضر هر دانشگاه از یک سامانه و نرم‌افزار مختص به خود استفاده می‌کند که وزارت علوم باید تمام این موارد را یکپارچه می‌کرد و اساتید و دانشجویان با یک کد کاربری و گذرواژه از یک سیستم استفاده می‌کردند و تمهیداتی اندیشیده می‌شد تا سیستمی همانند «شاد» به صورت رایگان یا نیم‌بها در اختیار اساتید و دانشجویان قرار می‌گرفت.

این مدرس دانشگاه عنوان کرد: ۹۹ درصد دانشجویان از وب‌کم استفاده نمی‌کنند؛ بنده به دانشجویان اعلام کرده‌ام با علائمی اطلاع بدهند که سر کلاس حضور دارند یا خیر، که آن‌ها از طریق تایپ کردن اطلاع‌رسانی می‌کنند. در دانشگاه‌هایی که عموماً سن دانشجویان کم است و در زندگی واقعی هم بیشتر در فضای مجازی به سر می‌برند، شیوه آموزش غیرحضوری کاربردی‌تر است. به جرأت می‌توانم بگویم در فضای مجازی استاد باید حداقل دو برابر فضای واقعی کلاس زحمت بکشد. در کلاس‌های آنلاین ارتباط تعامل دوطرفه وجود دارد به خصوص اگر وب‌کم روشن باشد و عکس‌العمل دانشجو را ببینیم.

اگر قرار بر این بود که در فضای واقعی کلاس، استاد یک

فاطمه شاطر؛ دانشجوی ادبیات عربی

محمد حسین حسین پور؛ دانشجوی زبان و ادبیات فارسی

ساده: از یک تکواژ آزاد تشکیل شده است؛ مانند: کتاب، شیرین و... مرکب: دو تکواژ آزاد یا بیشتر دارد. هر یک از اجزا از نظر معنا مستقل اند و بدون دیگری هم معنی می دهند؛ مانند نمازخانه (نماز + خانه) مشتق: یک تکواژ آزاد و یک یا چند وند دارد؛ مانند نوشته (نوشت + ه) واژه‌ای که هم ویژگی مشتق را دارد و هم ویژگی مرکب را؛ مانند بزرگسالی (بزرگ + سال + ی) اما در باب ساختمان کلمه‌ی دانشگاه: کلمه‌ی دانشگاه، کلمه‌ای است مشتق مرکب و اگر بخواهیم اجزای آن را بنویسیم بدین ترتیب است: دان + ش + گاه.

کلمه‌ی دانش که خود از دو جزء دان، بن مضارع فعل دانستن، و پسوند اشتقاقی ش تشکیل شده که کلمه‌ی دانش را تشکیل داده؛ و پسوند گاه که بدان اضافه شده؛ هر کدام از این دو جزء را نیز در ذیل معنا می کنیم: دانش: آشنایی، آگاهی، یا درک فرد یا چیزی مانند حقایق، اطلاعات، شرح و یا مهارت‌ها است که از طریق تجربه یا آموزش از طریق ادراک، کشف یا یادگیری به دست می آید. گاه: علامت اسم زمان که در آخر کلمه در می آید، مانند شامگاه صبح گاه و علامت اسم مکان نیز می باشد مانند؛ دانشگاه، آرامگاه و...

حالا اگر بخواهیم این دو، یا به طور دقیق تر، این سه جزء را با هم ترکیب کنیم، به کلمه‌ی دانشگاه دست پیدا می کنیم؛ که با توجه به اجزا تشکیل دهنده‌ی آن به معنای مکان و جایگاه تحصیل دانش است.

امروز عصر، از طرف دانشگاه علامه طباطبایی جلسه‌ای برگزار شد که در آن میزبان اساتیدی، از جمله جناب آقای ناصر فکوهی، استاد مردم شناسی دانشگاه تهران بودیم. یکی از مباحث و مقولاتی که توسط استاد فکوهی مطرح شد؛ چیستی و چگونگی وضعیت دانشگاه در عصر حاضر بود. الحق که موضوع مورد بحث و بیاناتی که پیرامون این موضوع مطرح شد مهم و قابل توجه بود. در طول زمانی که وینار در حال برگزاری بود و درحالی که بنده از موضوع مورد بحث استاد فکوهی مطلع بودم؛ جمله‌ای از امام خمینی (ره) در ذهنم تکرار مدام تکرار می شد: دانشگاه باید دانشگاه باشد.

جمله‌ای که بنظرم، هنوز که هنوز است، بطور کامل فهمیده نشده است و هنوز درک کاملی از این جمله نداریم، که اگر داشتیم، شاید خیلی از ابهامات و مشکلات پیرامون آن قابل زدودن بود. البته قصد ندارم ادعا کنم که درک درستی از این جمله کسب کرده‌ام و قصد دارم در این یادداشت کوتاه آن را به شما منتقل کنم؛ بلکه مقولاتی که قصد مطرح کردن آن را دارم صرفاً برداشتی است که امید دارم درست باشد و شرمنده‌ی مولف آن نشوم.

قبل از اینکه وارد بحث اصلی شویم بهتر است، کمی با ساختمان کلمه دانشگاه آشنا شویم. در ادبیات فارسی، ساختمان واژه‌ها ممکن است به چندگونه باشد؛ ساده باشند یا مرکب، مشتق باشند یا مشتق مرکب، هر کدام از این انواع ساختمان را در ذیل تعریف می کنیم:

تاریخچه خون الود هیتلر...

قشنگ بخون متن رو... همونطور که بیشترتون می دونید، سال ۱۹۳۹ یعنی سال ۱۳۱۱ خودمون، هیتلر تو آلمان به قدرت رسید. سیاست‌های هیتلر خیلی تهاجمی بود نسبت به کشورهای خارجی و یه جورایی اون کشورارو از خودشون می دونستن.. خلاصه تا جایی این سیاستا ادامه پیدا کرد، که چکسلواکی مجبور شد قسمت‌هایی از خاکش رو تسلیم کنه، تا بتونه کنترل کشورش رو به دست بگیره. جمهوری چک مثل یه ماهواره شده بود، تجزیه شده بود و هر قسمت ماله یک کشور...

حال شاید پرسید متن چه ربطی به تیتار داره؟ صبر کن بابا!

توی ۱۲۸ اکتبر ۱۹۳۹ دانشجوهای دانشگاه چارلز در پراگ تظاهرات کردند؛ چرا؟ چون بیست و یکمین سالگرد استقلال جمهوری چک بود و اوضاع کشور چک اصلا مستقل گونه نبود؛ خلاصه تظاهرات خیلی وحشیانه سرکوب شد، ۱۵ تا دانشجو زخمی شدن و یک دانشجو بعد از دو هفته زخمی بودن از دنیا رفت.

یکروز قبل از تشییع جنازه، دانشجوها خواستار اجازه تشییع جنازه از دولت شدند و دولت هم از آن‌ها حمایت کرد.

توی روز تشییع هزاران دانشجو اومدن و یه جورایی تشییع جنازه شبیه تظاهرات شد. واکنش نیروهای نازی، این بار شدیدتر و وحشیانه تر بود؛ دولت از عمد این اجازه رو به دانشجوها داده بود، چون می خواست خشونت راه بندازه و در نتیجه دانشگاهها رو ببندد.

اونانه تنها دانشگاهها رو تعطیل کردن، بلکه ۱۲۰۰ دانشجو رو دستگیر و به اردوگاه کار اجباری فرستادن.

همه چی اینجا تموم میشه؟ نه! ۱۷ نوامبر ۱۹۳۹، نه نفر از معترضین، هشت دانشجو و یک استاد بدون محاکمه اعدام شدند؛ از بین ۱۲۰۰ دانشجو، حداقل ۲۰ نفر در حبس دوام نیاورندن؛ همچنین دانشگاهها تا پایان جنگ بسته بودن.

حدود دوسال بعد از این وقایع، شورای بین‌المللی دانشجویان، تصمیم گرفتن که ۱۷ نوامبر رو روز جهانی دانشجو اعلام کنن و قسمت جالبش اینه که، این دو تا تظاهرات تنها قیام‌های بزرگ چکسلواکی علیه نازی‌ها بود.

این است قدرت دانشجو...

